

Tu patrně, kterak rozmanité nálady totéž slovo časově i nápěvně přetvořovaly. Konečně, ton uvolněný z dorozumívání, opakováním upravuje se a bere na sebe takové příznaky, že nemožno, aby se nelíbily. Přivabují k sobě zálibu.

Poslední nápěvek svou pravidelností sčasovací, podobností nápěvnou jest již nápěvkem zpívaným.

Ještě jeden podobný příklad:

9. Poslali klučinu měnit korunu. Matka mu na cestu řekla: »Drobných za korunu«.

Aby nezapomněl, opakoval si to tiše.

Na mezi, po které sám a sám kráčet, vždy hlasitěji si již prozpěvoval »dobrých za korunu«; na konec bylo s meze slyšeti:

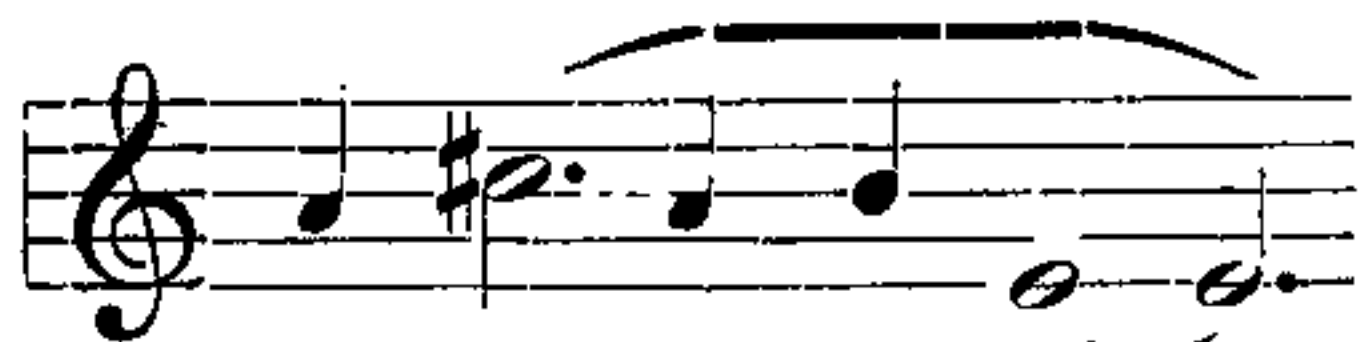
»— dobrých za koru-nu, dobrých za korunu« —

Zajisté zcela pěkný hudební popěvek.

Třeba ještě, aby porozumělo se útvarnosti písní, hledati příkladů, že vznícené nápěvky mluvy t. j. nápěvky vypuklé, vlnité, s jasnými příznaky hudebními, obrátí se zase v ploské rovnoměrné nápěvky uklidněním mysli.

Nevymizí mi z paměti tento případ.

1. Z daleka od řeky Moravy vlnily se plné tony písně

»— o lá-sko, o láska —«

Bylo to v pěkně usedlých Znorovách.

Jako obrovský had blýštěla se na slunci řeka, chvíli ukrytá lesem, chvíli oku zjevná. Hlas peroucích dívek odrážel se o blízkou stráň, i běžel po hladině a tratil se v hluši.

Dychtil jsem poznati krásnou píseň. — Z dálky nedopadala ke mně zřetelně a srozumitelně slova.

Avšak stěží jsem poznal touž píseň ve sražených tónech, bez lesku, v intervalech sucho nadhozených — v těsné místnosti, na faře, když vedle bylo slyšeti ještě odměřené kroky p. faráře! Schlazené, stáhnuté tvary.

2. Čajánek v Horním Sklenově vyhořel. Hrůza bylo dívati se na zděšeného člověka sotva uhájivšího život, když pobíhal okolo hořícího stavení.

Minulo několik neděl; chaloupku už mu zase stavěli. Obchodoval jako dříve.